

Prof. dr hab. inż. Adam Wysokowski

urodził się w 1954 r. we Wrocławiu. W latach 1973-1978 studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej (specjalność budowa mostów). Za pracę dyplomową otrzymał nagrodę specjalną Ministra Komunikacji. W 1986 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej na podstawie pracy *Wytrzymałość eksploatacyjna stalowych przęseł mostów drogowych*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Jana Kmity. W latach 1978-1983Z był związany z Politechniką Wrocławską, gdzie odbył studia doktoranckie, a także brał udział w pracach badawczych z zakresu mostownictwa stalowego, głównie zjawiska zmęczenia tych konstrukcji.

W latach 1983-1986 pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Drogowego i Mostowego we Wrocławiu na różnych stanowiskach kierowniczych (jego najważniejszym osiągnięciem z tego okresu jest estakada mostowa nad doliną Nysy Kłodzkiej w ciągu obwodnicy drogowej Kłodzka z zastosowaniem nowatorskich w owym czasie połączeń na śruby sprężające).

W latach 1986-2007 pracował w Instytucie Badawczym Dróg i Mostów w Warszawie, w którym kierował wybudowanym i zorganizowanym pod jego kierunkiem Ośrodkiem Badań Mostów, Betonów i Kruszyw w Żmigrodzie (filia IB-DiM). W tym czasie zajmował się badaniami, w tym konstrukcji w skali naturalnej oraz wdrożeniem nowoczesnych materiałów i technologii w budownictwie drogowym, np. szeroko stosowanych obecnie konstrukcji gruntowo-powłokowych jako przepustów i mostów ekologicznych. Część z tych badań zrealizował, w ramach grantów naukowo-badawczych, tak krajowych jak i zagranicznych (UE, USA), jako ich wykonawca, a w kilku jako kierownik.

W latach 1989-2000 r. profesor Adam Wysokowski był głównym koordynatorem do dziś funkcjonującego w drogownictwie systemu gospodarki mostowej SGM z ramienia Ministerstwa Transportu oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (ewidencjonowanie mostów, system przeglądów, utrzymanie, finansowanie, szkolenia).

Na Politechnice Warszawskiej złożył pracę habilitacyjną *Trwałość mostów stalowych w funkcji zjawisk zmęczeniowych i korozyjnych*, za którą otrzymał nagrodę Ministra Infrastruktury w 2003 r.

Od 2004 r. kieruje utworzonym i zorganizowanym z jego udziałem Zakładem Dróg, Mostów i Kolei na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był kierownikiem i wykładowcą kilku edycji studiów podyplomowych na temat nowoczesnego budownictwa drogowego i mostowego. Zorganizował wiele szkoleń, seminariów i konferencji (m.in. cykl konferencji na temat „Przepusty i przejścia dla zwierząt”, której ostatnia XIII edycja odbyła się w grudniu 2019 r.).

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE PROF. A. WYSOKOWSKIEGO

Wyniki jego prac naukowo-technicznych zostały wdrożone w szeroko rozumianej praktyce inżynierskiej. Wśród nich warto wymienić: nowoczesne dylatacje wysokomodyfikowane i izolacyjno-nawierzchnie mostowe, nawierzchnie z asfaltu modyfikowanego gumą, zastosowanie kruszyw postalowniczych i pomiedziowych, system odwadniania mostów, metoda oceny nośności i trwałości eksploatowanych mostów stalowych, przepusty i mosty gruntowo-powłokowe o konstrukcji podatnej. Jest też autorem kilkunastu projektów obiektów inżynierskich zrealizowanych w ciągach drogowych (m.in. w ciągu autostrady A1 Toruń-Stryków). Pod jego kierunkiem opracowano i wydano wiele obowiązujących w drogownictwie zaleceń na temat stosowania nowoczesnych technologii i metodyki badawczej np. nieniszczących metod badań betonu, napraw i ochrony powierzchniowej, oceny stanu powłok malarskich i korozji, odwadniania dróg i mostów.

Był członkiem Sekcji Materiałów Budowlanych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz wieloletnim członkiem Normalizacyjnej Komisji Problemowej nr 251 Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, a następnie Komitetu Technicznego ds. mostów. Obecnie jest członkiem Sekcji Inżynierii Komunikacyjnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

Od wielu lat jest ekspertem Unii Europejskiej, wcześniej ds. transportu powierzchniowego, a obecnie w ramach programu Horizon 2020, natomiast w kraju - Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Jest czynnym członkiem wielu organizacji naukowo-technicznych, tak w kraju (ZMRP, PZiTB), jak i za granicą (IABSE, ASCE, SEI, DEI).